

Kétezer oldal — Egerért

Megjelent Breznay Imre legújabb könyve az egeri negyedmesteri intézményről

Eger, június 28.

Egy rendkívül termékeny s éppen Egerből, Egerért, Eger számára termékeny életnek újabb eredménye látott napvilágot a legutóbbi napokban. Megjelent Breznay Imrének, a város fáradhatatlan történeti bűvárának újabb könyve: *Az egeri fertálmesterségről* címmel.

Több, mint négy évtized munkássága sorakozik már fel Breznay Imre neve mögött s érdemes és megbecsülhető feladat megvilágítani ennek a négy évtizednek a termését most, amikor a szerző valószínűleg eltávozik Egerből, hogy az élet más órhelyén dolgozzék a köz javáért. Kötelességünknek tudjuk ezt azért is, mert úgy érezzük, hogy ez a város nem tudta eléggé viszonzni azt a hangyaszorgalmú bűvárkodást, a poros levéltárak könyvei, írásai között eltöltött órák áldozatkész figyelmét, odaadását, egész multjának szerelmes rajongását, amit Breznay Imre tett, fáradt, érzett és — adott Egernek.

Cikkek és tanulmányok sokasága veszi körül a szerző Egerről írt könyvtermésének egyes darabjait. Ezek a cikkek az *Egeri Híradóban*, a régi és az újabb *Egerben*, az *Egeri Népujságban*, a *Hevesvármegyei Hírlapban*, a *Tűzrendészeti Közönyben* jelentek meg; megírta *Heves vármegye monografiájában* a sajtó és színészet történetét, két előadást írt nyolevan diapozitívval a népművelési előadások sorozata számára, négy rádióelőadást tartott Egerről és a kisebb előadásoknak talán százait különböző alkalmakkor, különböző egyesületekben Egerről, Eger életének, intézményeinek multjáról.

Ezek közül emelkednek ki nagyobb léleketű kötetei: *Az Egeri Keresztény Iparoskör története* 1906-ban. *A Hevesmegyei és Eger-vidéki Jótékony Nőegylet ötvenéves története* 1910-ben s az utóbbi 25 év története külön kötetben 1935-ben. *Az Egeri Kaszinó százéves története* 1934-ben. *Az egeri eszmadia céh multjáról* 1911-ben. *Eger a XIII. században* két kötetes mű, első kötete 1933-ban, második 1934-ben jelent meg; *Eger multjából*, egy kötet 1926-ban, *Adalékok az Egeri Polgári Lövészársulat Történetéhez* 1938. De készülöben vannak Breznay Imre tollából, Eger multjának újabb fejezetei is. Az *Egeri képeskönyvben* ismertette a belvárost 80 oldalon, mintegy 130 képpel 1937-ben. Mint szerkesztő is rendkívül sok irányú és nagy értékű munkát végzett. Szerkesztette és kiadta a *Népiskolai Tanügy* című hetilapot 1898-ban és 1899-ben, szerkesztette az *Egeri Dalünnepet* a XVII. országos dalünnep alkalmából 1907-ben, az *Egert* 1910-től 14 ig, az *Egeri Népujságot* 1914-ben és 1921-től 1924-ig. S hogy egy hozzávetőleges számban fejezzük ki a várossal kapcsolatos könyviroi munkásságát, pusztán az Egerről írt és könyv alakban megjelent munkái összesen mintegy 140 ívet, 2240 oldalt tesznek ki.

Az új Breznay-könyv az országban egyedüli jelleggel megmaradt évszázados polgári intézménynek, a fertálmesterségnek állít örök emléket. Ma már csak Eger őrzi a piros bélesű, százcáncú köpönyeg s a szalagos bot külsőséges hagyományait s jutalmazza velük a polgári erények, a becsületes élet és becsületes munka érdemét. Ebben a könyvben is egy külön világ tárul az olvasó elé, egyszerűbb, keményebb, tisztább s ezen a külö-

nős intézményen, szabályain és történetén keresztül Eger multjának újabb részlete nyílik fel, ódon illatokkal egy tűnt világ minden vonzó sajátosságával.

A könyv a szerzőnek az egri fertálymesterségről 1936 január 29-én a rádióban elmondott előadásával kezdődik és végigvezeti az olvasót a tisztség lényegén, megismerteti a fertálymesterek kötelességeivel, a választás érdekes szokásaival, a fertálymesterség közhivatali jellegével, a hagyományt ápoló Negyedmesteri Testület szervezetével, végezetül pedig közli az életben lévő negyedmesterviselt polgárok névsorát, számszerint 289 nevet. A könyvet néhány jól sikerült fényképmásolat díszíti.

Ez a könyv is bizonyítéka annak az olthatatlan szeretetnek, amelylyel Breznay Imre felbúvárlotta négy évtizeden keresztül a mult emlékeit. És jó olvasni ezeket a könyveket, különösen napjainkban, amikor a mult oly kevés méltánylásra talál; szükséges és hasznos olvasni, hogy meglássa a ma élő és a jövő nemzedék: nem romok ezek, hanem egy állandó, kincses világ szilárd kövei.

Eger közönsége hálával veszi ezt a könyvet s hisszük, nem fog fukarkodni az érdemek elismerésében.